

РЕШЕНИЕ

№ 324

гр. Перник, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на тридесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Рени Ковачка

Членове: ТАТЯНА ИВ. ТОДОРОВА
Мария В. Милушева

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно гражданско дело № 20211700500339 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ЧСИ Ш.Д., подадена чрез пълномощника адв. А.Т., срещу решение № 260046/20.01.2020 год., постановено по гр.д. № 3769/2020 г. на Районен съд-Перник, с което е отхвърлен предявеният от жалбоподателя срещу „НД Мениджмънт“ ООД установителен иск по чл. 422 ГПК, вр. чл. 29 от Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ, вр. чл. 78, ал. 1 и ал. 2 и чл. 79 ЗЧСИ за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от общо 334 лева, представляваща неплатени такси и разноски по изпълнително дело № 433/2015год. на ЧСИ Ш.Д., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.дело № 1813/2020год. на ПРС.

По изложени в жалбата съображения за неправилност, поради незаконосъобразност и необоснованост на първоинстанционното решение, се иска неговата отмяна и постановяване на ново решение, с което предявеният иск да бъде уважен. Твърди се, че от събраните по делото доказателства се установява, че ответникът не е заплатил дължимите суми по процесните сметки по чл. 79 ЗЧСИ, които намира за издадени в съответствие с императивните правни норми. Сочи, че извършените от ищеца действия, чието заплащане се претендира, са предприети в изпълнение на искания, направени от страна на ответника като възискател. Поддържа, че не всички извършени в изпълнителното производство действия са за сметка на длъжника. Претендира присъждане на разноските за двете съдебни инстанции.

Отвѣтната страна - „НД Мениджмънт“ ООД, чрез пълномощника адв. К. Т., е подала писмен отговор в срока по чл. 263, ал. 1 ГПК, с който оспорва жалбата като неоснователни и моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Претендира разноски за въззивното производство.

С определение № 477, постановено на 11.06.2021год. по настоящото дело, исковата молба, подадена от ЧСИ Ш.Д. с вх. № 16862/28.07.2020 г., чрез пълномощника адв. А.Т., срещу „НД Мениджмънт“ ООД, е оставена без движение като нередовна и на жалбоподателя е указано в едноседмичен срок от връчване на съобщението с писмена молба, с препис за насрещната страна, да уточни обстоятелствата, на които се основава искът, а именно да посочи конкретните действия, за които са начислени таксите, предмет на спора, като уточни за всяко едно от тях вида на действието, датата на извършването му и размера на начислената такса, и в съответствие с направените уточнения да конкретизира своето искане към съда.

В изпълнение на указанията и в определения от съда срок от ЧСИ Ш.Д., чрез пълномощника адв. А.Т., е подадена молба с вх. № 2922/24.06.2021год. , с която констатираните нередовности на исковата молба са отстранени, като са конкретизирани действията, за които са начислени таксите, предмет на спора.

Относно сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** г., издадена за общата сума от 324,00 лв., настоящият състав приема, че частично не са отстранени констатираните от съда недостатъци. В уточнителната молба от 24.06.2021 г. ЧСИ Д. е посочил, че за извършените действия по изпълнителното дело на основание т.5 от ТТРЗЧСИ е начислил обща сума от 48,00 лв. за изпратени два броя уведомления, като при конкретизацията им е посочил, че за всяко едно е начислена такса от по 12,00 лв. С оглед направеното уточнение, за разликата от 24,00 лв. до пълния претендиран размер от 48,00 лв. не са налице данни за какви действия на ЧСИ са начислени тези такси, съответно на какво основание претендира заплащането им, поради което не е налице изпълнение на дадените указания от съда в тази част.

По отношение на сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** г., издадена за сумата от 10,00 лева, настоящият състав приема, че не са отстранени констатираните от съда недостатъци. По отношение на нея, ЧСИ е посочил единствено, че същата се отнася за допълнителни разноски, (неначисляване на ДДС, съгласно чл.26, ал.5, т.4 от ЗДДС), като твърди, че на основание т.31 от ТТРЗЧСИ се дължи сума в размер на 10,00 лева - заплащане на куриерски услуги, без да посочи кога и какви куриерски услуги е извършил ЧСИ. В кориците на изпълнителното дело не се съдържат доказателства за изпратени книжа чрез куриер, доколкото в същите книжа са приложени известия за доставка от „Български пощи“ ЕАД, но доколкото няма твърдение, че претендираната сума се дължи именно за пощенски разходи, то същите не следва да се анализират от настоящия състав.

Неотстраняването на констатираните и указани на ищеца ЧСИ - Ш.Д. нередовности на исковата молба, в тези ѝ части налага да се приеме, че са налице условията на закона за частично връщане на исковата молба, поради неотстраняване на нередовностите в срок (чл.129, ал.3, вр. с ал.4 от ГПК) в частта, досежно сметката по чл.79 ЗЧСИ № *** г., за сумата от 10,00 лв.лева без ДДС и частично за сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** г. за сумата от 24,00 лв. с ДДС.

С оглед констатациите на въззивния съд, в тази част първоинстанционното решение следва да бъде обезсилено, а производството по делото прекратено в тази си част. Този извод следва от т.7 от ТР № 2/02.07.2004г. на ВКС по тълк. дело № 2/2004 г.

на ОСГТКК, съгласно която, когато тази констатация се направи от въззивния съд, какъвто е настоящия случай, той освен прекратяване на производството, обезсилва и решението на първата инстанция като недопустимо - постановено по ненадлежно предявен иск. Недопустимостта е порок на обжалваното решение, който и без да е заявен изрично във въззивната жалба, може да бъде констатиран служебно от въззивния съд.

Съгласно т.13 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г., постановено по т.д. № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТ, когато производството по делото е прекратено (какъвто е настоящия случай), издадената заповед за изпълнение следва да бъде обезсилена от иския съд. Ето защо издадената в полза на ищеца заповед № *** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от *** г., по ч.гр.д. № 1813/2020 г. на ПРС следва да бъде обезсилена, в частта, в която с настоящото решение се обезсилва първоинстанционното решение.

В останалата част, относно сметка по чл.79 ЗЧСИ № *** г., настоящият състав приема, че са отстранени констатираните от съда недостатъци и исковата молба е редовна в останалата си част, поради които и въззивната жалба следва да бъде разгледана по същество.

С решение № 260046 от 20.01.2021 г. по гр.д. № 3769/2020 г. на ПРС, районният съд е отхвърлил предявения иск, като е приел, че процесната фактура е издадена с общата дължима сума, като ЧСИ е посочил бланкетно, че общата дължима сума се дължи за такси и разноски по изпълнителното дело. Разшифровката (разчет) за отделните услуги, вид, брой и единичната цена на всяка от тях, е изискване за редовност на фактурата и произтича от принципа за документална обосновааност на стопанската операция.

В хода на въззивното производство е изискано и приложено изп.д. № 00433/2015 г. по описа на ЧСИ - Ш.Д., рег. № ***, с район на действие ОС-Б..

От събраните пред първоинстанционния съд писмени доказателства и приложенияте във въззивното производство изпълнително дело, се установява следното:

Между страните не е спорно, а и се установява от събраните по делото писмени доказателства, че с Разпореждане от 19.05.2020 г. по ч.гр.д. № 01813/2020 г. по описа на ПРС против „НД Мениджмънт“ ООД по реда на чл.410 от ГПК е била издадена заповед № *** за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от *** г. в полза на ЧСИ - Ш. Ш. Д., с рег. № *** за сумата от 334,00 лева, представляваща неплатени такси и разноски съгласно, т.3, т.4, т.5, т.8, т.9 и т.31 от ТТРЗЧСИ, сторени по изпълнително дело № 20157960400433, ведно със законната лихва върху главницата от 334,00 лева, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – от 14.04.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 25.00 лева - държавна такса и сумата от 300.00 лева - адвокатско възнаграждение.

В срока по чл.414, ал.2 от ГПК - на 10.07.2020 г. от „НД Мениджмънт“ ООД е входирано възражение, с което е оспорена дължимостта на сумите по издадената заповед за изпълнение с твърдения че вземанията и задълженията по сключени договори за потребителски кредити били цедирани, за което ЧСИ - Ш.Д. бил уведомен, както и делото било изпратено за продължаване на принудителното изпълнение при друг съдебен изпълнител преди да бъде конституиран новия взыскател в изпълнителното производство.

В указаният от съда едномесечен срок ЧСИ Д. е депозирал искова молба, за да

запази ефекта на подадената заповед за изпълнение.

Няма спор по делото и че въз основа на издаден изпълнителен лист от *** г. по ч.гр.д. № 16/2015 г. на РС - Перник, в полза на ответника е издаден изпълнителен лист, с който Т. Т. С. е осъден да му заплати подробно посочените в същия суми.

От приложеното изпълнително дело се установява, че с молба от 27.05.2015 г. било образувано изп.д. № 433/2015 г. по описа на ЧСИ - Ш.Д. със страни: взискател „НД Мениджмънт“ ООД и длъжник - Т. Т. С.. В молбата за образуване на изпълнителното дело взискателят е посочил, че възлага на ЧСИ всички действия по чл.18 от ЗЧСИ.

В изпълнение на молбата за проучване имуществото състояние на длъжника ЧСИ е извършил следните справки: на 27.05.2015 г. - справка по чл.191 от ДОПК в НАП; на 27.05.2015 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 30.09.2016 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 30.09.2016 г. справка в Държавен фонд „Земеделие“; на 30.09.2016 г. справка в ОС „Земеделие“; на 18.05.2017 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 18.05.2017 г. справка в БНБ за наличие на банкови сметки; на 31.10.2017 г. справка в ОС „Земеделие“; на 31.10.2017 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 01.11.2017 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП, за което в сметката по чл.79 от ЗЧСИ № *** г. е начислил такса в общ размер на 54 лева с ДДС по т.3 от ТТРЗЧСИ.

По образуваното изпълнително дело ЧСИ е изпратил два броя уведомления до длъжника за наложени запори върху МПС от *** г.; на 17.06.2015 г. изпратил е уведомление до длъжника по делото с информация за присъединяване на НАП по делото; на 29.01.2016 г. е изпратил възлагателно уведомление за връчване на ПДИ; на 27.10.2016 г. е изпратил напомнително запорно съобщение до трето задължено лице; на 27.03.2020 г. е изпратено уведомление до взискателя; и на 09.04.2020 г. е изпратил уведомление до ДСИ към РСД Г. О. за прехвърляне на изпълнителното дело. За извършването на тези действия, в сметката по чл.79 от ЗЧСИ № *** г. е начислил такса в размер на 84,00 лева с ДДС по т.4 от ТТРЗЧСИ.

В хода на изпълнителното дело, ищецът ЧСИ Д. е поискал съдействие за връчване на ПДИ от ЧСИ – Р. К.. За целта е изготвил уведомление по чл.47 от ГПК от 11.09.2015 г., като същото е изпратено до длъжника чрез ЧСИ К. на 11.09.2015 г. За тези действия на основание т.5 от ТТРЗЧСИ ЧСИ Д. е начислил съответна такса като в уточнителната молба е посочил общ размер на 48,00 лв. и единична цена на всяко уведомление от 12,00 лв. От материалите в кориците на изпълнителното дело са налице доказателства за реалното изготвяне и изпращане на два броя уведомления, т.е. стойността на действително извършените услуги е 24,00 лв.

С оглед молбата на взискателя от 22.07.2019 г. за служебно прехвърляне на изп.д. № 433/2015 г. към ДСИ към РС- Г. О., ЧСИ - Д. е изготвил копие от изпълнително дело, което се установява от приложения към изпълнителното дело протокол от *** г., за което е начислил дължима такса в размер на 12,00 лв. на основание т.8 от ТТРЗЧСИ.

ЧСИ Ш.Д. е наложил запори върху имущество на длъжника, като е начислил такси в общ размер на 126,00 лв. с ДДС на основание т.9 от ТТРЗЧСИ, а именно: на *** г. е наложил три запора върху МПС на длъжника; на *** г. е наложил запор върху трудовото възнаграждение на длъжника; на *** г. е наложил запор върху три банкови сметки на длъжника.

Общо за всички гореизброени действия са начислени такси в размер на 324, 00

лв. с ДДС. Въз основа на тази сметка е съставена и Фактура №*** г.

Пред първоинстанционният съд е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, съгласно която процесната сметка е отразена в счетоводството на ЧСИ Ш.Д. през *** г., както и в дневника за продажби, като е внесен и дължимия ДДС, но не е отразена в счетоводството на ответника и не са отразени в дневника за покупки за съответния период, като и ответника не е заплатил претендираната сума по сметката.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Предявените искове пред районният съд са с правно основание чл.422 във вр. чл.415, ал.1 от ГПК и са предявени от процесуално легитимирана страна, при наличието на правен интерес, поради което са процесуално допустими. Правният интерес от воденето им се обосновава с издадена срещу ответника в полза на ищеца заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, относно вземанията, предмет на настоящето производство, по която ответникът е възразил, като искът е предявен в преклузивния срок по чл.415, ал.4 от ГПК.

Предмет на иска по чл.422 вр. чл.415, ал.1 от ГПК е признаване за установено по отношение на ответника съществуване на вземане на ищеца за определени парични суми. Уважаването на претенцията предполага доказване от страна на ищеца в условията на пълно и главно доказване, че по процесното изпълнително дело са извършени действия - изпълнителни и технически, за които се дължат такси и разноски, предмет на процесната сметка № *** г., а ответника при доказване на тези предпоставки, следва да докаже, че е платил същите, респ. да докаже своите правоизключващи и правопогасяващи възражения.

Спорни по делото са въпросите свързани с изготвянето на процесната сметка, дължимостта на начислените в същата такси и разноски, както и до обема на извършените от ЧСИ да извършва изпълнителни и технически действия в съответствие с чл.18 от ЗЧСИ.

Преди да се отговори за дължимостта на начислените в процесната сметка такси и разноски, следва да се отговори на въпроса, дали ЧСИ е овластен от вискателя по изпълнителното дело да извърши действия по смисъла на чл.18, ал.1 от ЗЧСИ.

В тази връзка следва да се има предвид, че разпоредбата на чл.18, ал.1 от ЗЧСИ дава възможност на вискателя да възложи на ЧСИ извършване на посочените в същата допълнителни действия, като да проучи имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, да определя начина на изпълнението, както и да бъде пазач на описаното имущество, т.е. тази разпоредба дава възможност вискателят да възложи на ЧСИ извършване на технически действия, съпътстващи и осигуряващи основните процесуално-правни действия по образувано изпълнително дело. В този смисъл са решение № 445 от 27.07.2010 г. по гр.д. №1219/2009 г. на ВКС, ГК, I г.о., решение № 120 от 08.07.2011 г. по гр.д. № 1123/2010 г. на ВКС, ТК, II- ро т.о.

Видно от молбата за образуване на изпълнителното дело от 27.05.2015 г., в нея „НД Мениджмънт“ ООД изрично е посочил, че възлага на ЧСИ всички действия по чл.18 ЗЧСИ, поради което възраженията на въззиваемата страна, че чл.18 от ЗЧСИ не дава пълна свобода за лична преценка на ЧСИ какви действия по изпълнението да предприема ЧСИ са неоснователни. След като самия вискател по изпълнителното дело е възложил на ЧСИ да извърши всички действия по чл.18 от ЗЧСИ, то и

извършените от него в хода на образуваното изпълнително дело справки са извършени с оглед възложеното му от страна на „НД Мениджмънт“ ООД и необходимостта от обезпечаване на принудителното изпълнение по образуваното изпълнително дело.

В случая следва да се има предвид, че по силата на чл.79, ал.1 от ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника освен в случаите, когато: делото се прекрати съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, или изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда или разноските, направени от вискателя, са за изпълнителни способности, които не са приложени.

В действителност нормата на чл.433, ал.1, т.6 от ГПК регламентира възможност за прекратяване на изпълнителното производство, когато не са заплатени дължимите авансово такси и разноски по изпълнението, освен в случаите на чл. 83, но тази законова възможност не е приложена от ЧСИ.

Член 79, ал.3 от ЗЧСИ регламентира, че за дължимите неплатени такси и разноски частният съдебен изпълнител може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл.410, ал.1 от ГПК, независимо от размера на вземането.

При така регламентираната от законодателя възможност следва извода, че закона допуска възможността, дължимите такси и разноски по образуваното изпълнително дело да не са събрани предварително. Следва да се има предвид и това, че в случая не се касае за държавни такси, а за такси, които се събират от ЧСИ и са регламентирани в ТТРЗЧСИ и представляват възнаграждение за извършената от ЧСИ дейност изразяваща се в събиране на паричното вземане на вискателя. Това изрично е посочено в мотивите към законопроекта при приемането на ЗЧСИ, където е посочено, че такса по изпълнението е възнаграждението, което се заплаща на частен изпълнител за извършеното действие.

Разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЧСИ регламентира, че за събиране на таксите по изпълнението се изготвя сметка в два или повече еднообразни екземпляра, подписани от ЧСИ, единият от които се връчва на задълженото лице. Съдържанието на сметката по чл.79, ал.1 от ЗЧСИ е регламентирано в ал.2 от чл.79 ЗЧСИ, съгласно която в сметката се посочват разпоредбите, въз основа на които се дължат таксите, материален интерес при пропорционалната такса, сумите на дължимите такси и допълнителни разноски, размерът на получената предплата и последиците при неплащане.

Във връзка с начисляваните от ЧСИ на такси по ТТРЗЧСИ, в т.11 от тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че несъбирането от частния съдебен изпълнител на авансово дължимата такса от вискателя съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 67 от ЗЧСИ, като в мотивите е разяснено, че точното определяне, начисляване и събиране на дължимите такси за отделните изпълнителни действия съобразно тарифата по чл.78, ал.2 от ЗЧСИ е задължение на частния съдебен изпълнител. Неизпълнението на тези задължения представлява несъответствие между правно дължимото и фактическото поведение, т.е. налице е противоправно поведение.

По силата на изрични законови разпоредби таксите по изпълнението се дължат от вискателя и по правило се събират авансово, като по изключение разпоредбата на чл.79, ал.3 от ЗЧСИ допуска дължимата от вискателя такса да бъде събрана впоследствие по реда на чл.410, ал.1 от ГПК. При констатиране на несвоевременно съставени сметки по изпълнението, същото може да се отрази на дисциплинарната

отговорност, която носи ЧСИ, но такава не е предмет на настоящото дело. Дори и да се приеме, че ЧСИ е извършил нарушение, като не е съставил своевременно сметка за авансово събиране на дължимите такси, то това не може да доведе до недължимост на начислените такси в процесната сметка.

От материалите по делото се установява, че ЧСИ е изготвил сметка № *** г. по чл.79 от ЗЧСИ, в която е начислил такси по т.3 от ТТРЗЧСИ - за извършване на справки за длъжника и неговото имущество; по т.4 от ТТРЗЧСИ за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа; по т.5 от ТТРЗЧСИ - за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по чл. 517, ал. 2 и 3 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК); по т.8 за изготвяне на копие от изпълнително дело и по т.9 - за налагане на заповест без извършване на опис, като е издал и фактура *** г.

В уточнението на исковата молба ЧСИ е посочил, че по т.3 от ТТРЗЧСИ е начислил сума в размер на 54.00 лева за извършени 9 броя справки, които от приложеното във въззивното производство изпълнително дело се установи, че са били извършени: на 27.05.2015 г. - справка по чл.191 от ДОПК в НАП /л.18 от ИД/; на 27.05.2015 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП /л.19 от ИД/; на 30.09.2016 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП /л.62 от ИД/; на 30.09.2016 г. справка в Държавен фонд „Земеделие“ /л.60 от ИД/; на 30.09.2016 г. справка в ОС „Земеделие“ /л.61 от ИД/; на 18.05.2017 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП /л.85 от ИД/; на 18.05.2017 г. справка в БНБ за наличие на банкови сметки /л.86 от ИД/; на 31.10.2017 г. справка в ОС „Земеделие“ /л.102 от ИД/; на 31.10.2017 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП; на 01.11.2017 г. - справка по чл.74 от ДОПК в НАП /л.103 от ИД/. Поради това и правилно е начислена сумата по т.3 от ТТРЗЧСИ и предвид липсата на плащане се дължи от ответника.

Установи се, че относно действията по т.5 от ТТРЗЧСИ са налице доказателства за извършване на следните действия: ЧСИ Д. е поискал съдействие за връчване на ПДИ от ЧСИ – Р. К. /л.44 от ИД/, като за целта е изготвил уведомление по чл.47 от ГПК от 11.09.2015 г. /л.57 от ИД/, и е изпратил същото до длъжника чрез ЧСИ К. на 11.09.2015 г. Установява се, че тези действия са в по-малък обем от претендираните, а именно: изпратени са два броя уведомления, всяко от които на стойност от 12,00 лв, а е посочена и начислена обща цена от 48,00 лв. което прави доказан искът само за размера до 24,00 лв.

От материалите, съдържащи се в приложеното изпълнително дело се установява, че ЧСИ Д. е извършил и действия по т.4, т.8 и т.9 от ТТРЗЧСИ, за което в процесната сметка е начислил такси, които също се дължат. ЧСИ е изпратил два броя уведомления до длъжника за наложени заповести върху МПС от *** г. /л.73 от ИД/; на 17.06.2015 г. е изпратил уведомление до длъжника по делото с информация за присъединяване на НАП по делото /л.35 от ИД/; на 29.01.2016 г. е изпратил възлагателно уведомление за връчване на ПДИ/л.58 от ИД/; на 27.10.2016 г. е изпратил напомнително заповестно съобщение до трето задължено лице /л.70 от ИД/; на 27.03.2020 г. е изпратено уведомление до вискателя /л.123 от ИД/; и на 09.04.2020 г. е изпратил уведомление до ДСИ към РС - Г. О. за прехвърляне на изпълнителното дело. В тази връзка е дължима изцяло начислената такса по т.4 от ТТРЗЧСИ.

Що се отнася до това, че начислените такси за изпращане на уведомление до вискателя от 27.03.2020 г. и изпращане на уведомление до ДСИ от 09.04.2020 г., са след съставяне на сметката, както бе посочено по-горе, ЧСИ има възможност и да

събере авансово дължимите такси, което е сторил при издаване на процесната сметка.

В хода на изпълнителното дело, с оглед молбата на вискателя от 22.07.2019 г. за служебно прехвърляне на изп.д. № 433/2015 г. към ДСИ към РС- Г. О., ЧСИ - Д. е изготвил копие от изпълнително дело, което се установява от приложения към изпълнителното дело протокол от *** г. (л.126 от ИД), поради което правилно е начислил такса за това си действие по т.8 от ТТРЗЧСИ. С оглед на това следва да се приеме, че е установена дължимостта и на тази такса.

От приложеното изпълнително дело се установи, че ЧСИ е извършил и следните изпълнителни действия: изготвил и изпратил запорно съобщение за налагане на запор върху банкова сметка на длъжника в „Първа инвестиционна банка“ АД от *** г. /л.88 от ИД/, в „Централна кооперативна банка“ АД /л.90 от ИД/ и в „Юробанк България“ АД /л.92 от ИД/. Изготвил и изпратил е запорно съобщение за налагане на запор върху три леки автомобила на длъжника /л.43 от ИД/, за което е начислил такса по т.9 от в размер на 54.00 лева, която също е дължима.

Що се отнася до възражението на ответника, че тези такси са дължими от новия вискател - „Севар Бизнес Груп“ ЕООД, поради извършена цесия с договор за продажба и прехвърляне на вземания от *** г. по процесното изпълнително дело, то същото е неоснователно, доколкото уведомлението за извършената продажба на вземане е достигнало до знанието на ЧСИ след съставяне на процесната сметка, а освен това в уведомлението не е посочено и на кого е цедирано вземането, поради което и ЧСИ няма възможност да узнае за същото докато цесионера не поиска от ЧСИ да бъде конституиран по образуваното изпълнително дело като вискател. Такова искане няма по изпълнителното дело от страна на цесионера. Поради това и възраженията в тази насока са неоснователни.

Неоснователно е възражението на ответника, че ЧСИ не е взел предвид при формиране на претенцията по делото внесените от ответника такси при образуване на изпълнителното дело в размер на 66.00 лева. На първо място, това възражение е направено едва в настоящата инстанция и то в молба – становище от 29.09.2021 г. Настоящият състав счита това правопогасяващо възражение за част от претендираната сума за преклудирано от една страна, а от друга за неоснователно, доколкото ЧСИ Д. не претендира заплащане на такса за образуване на изпълнителното дело, а дори признава, че същата е заплатена от ответната страна.

В тази връзка, от общо дължимата сума с начислен ДДС по процесната сметка № *** г., следва да се приспадне сумата от 24,00 лв., за която не са отстранени констатираните нередности и иска в тази му част е ненадлежно предявен. Дължимият остатък от начислената сума е в размер на 300,00 лева. При липса на доказателства за платени такси от страна на ответника в размер на 300,00 лева, следва да се приеме, че сумата в размер на 300,00 лева се дължи по сметка № *** г., съответно по фактура № *** г.

С оглед изложеното, въззивният съд намира, че предявеният установителен иск по чл.422, вр. чл.415 от ГПК за установяване дължимост на сумата в размер на 324.00 лева с ДДС по сметка № *** г. е частично основателен, поради което решението на ПРС, в частта, в която е отхвърлен предявения иск за сумата от 300.00 лева, представляваща дължими такси и разноски по сметка № *** г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението с искане за издаване на заповед за изпълнение е основателен, поради което решението в тази му част следва да бъде отменено, и вместо него се постанови друго, с което да се признае за установено, че

„НД Мениджмънт“ ООД дължи на ищеца сумата в размер на 300.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на същото, представляваща направени такси и разноски по изп. д. № 433/2015 г. на ЧСИ Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *** г по ч.гр.д. № 1813/2020 г. на ПРС. В останалата част от иска по посочената сметка, до пълния предявен размер, са налице основания за прекратяване на производството и връщане на исковата молба, доколкото не са отстранени констатираните от съда нередовности в същата. Така, първоинстанционното съдебно решение в тази си част за сумата от 24,00 лв. по сметка № *** г. следва да бъде обезсилено, а производството прекратено. Идентично е решението на настоящия състав и относно сметка № *** г. за сумата от 10,00 лв. – съдебното решение в тази си част също следва да бъде обезсилено, а производството прекратено.

В останалата му част решението следва да бъде потвърдено.

По отношение на претенцията за присъждане на **разноски** по производството, съдът за да се произнесе взе предвид следното:

С оглед резултата от обжалването и частичното уважаване на въззивната жалба на основание чл.273, във вр. с чл.78 от ГПК на жалбоподателя се дължат, както направените в хода на въззивното производство разноски, така и направените в хода на първоинстанционното производство, и заповедното производство, съгласно представен списък на разноските по чл.80 от ГПК, като на въззивния жалбоподател съразмерно с уважената част от иска следва да му бъдат присъдени разноски в размер на 754,50 лева.

Ответникът също има право на разноски в съответствие с представения списък на разноските, съобразно частта от предявения иск, за която е обезсилено първоинстанционното решение му се дължат такива в размер на 73,80 лева .

При това положение решението, в частта, в която ЧСИ Д. е осъден да заплати на ответника сумата от 375.00 лева, представляваща разноски по производството следва да бъде изцяло отменено.

Предвид цената на иска въззивното решение не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.280, ал.3, т.1 във вр. с 69, ал.1, т.1 от ГПК.

Воден от горното, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260046 от 20.01.2021 г., постановено по гр.д. № 3769 по описа на Районен съд - Перник за 2020 г., в частта, в която е отхвърлен иска на ЧСИ - Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101, с който се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца заплащане на сумата от 34.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по ИД № 433/2015 г. на ЧСИ - Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *** г. по ч.гр.д. № 1813/2020 г. на ПРС, като НЕДОПУСТИМО, постановено по ненадлежно предявен иск и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОБЕЗСИЛВА Заповед № *** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от *** г., издадена по ч.гр. дело № 1813/2020 г. на ПРС, в частта, в която е разпоредено „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101 да заплати на ЧСИ - Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** сумата от 34.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по ИД № 433/2015 г. на ЧСИ - Ш.Д..

ОТМЕНЯ решение № 260046 от 20.01.2021 г., постановено по гр.д. № 3769 по описа на Районен съд - Перник за 2020 г., в частта, в която е отхвърлен иска на ЧСИ - Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101, с който се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца заплащане на сумата от 300.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по ИД № 433/2015 г. на ЧСИ - Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *** г. по ч.гр.д. № 1813/2020 г. на ПРС, и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска на ЧСИ - Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101, че „НД Мениджмънт“ ООД **ДЪЛЖИ** на ищеца сумата от 300.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК - 14.04.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по ИД № 433/2015 г. на ЧСИ - Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *** г. по ч.гр.д. № 1813/2020 г. на ПРС.

ОТМЕНЯ решение № 260046 от 20.01.2021 г., постановено по гр.д. № 3769 по описа на Районен съд - Перник за 2020 г., в частта, в която ЧСИ Ш.Д. с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** е осъден да заплати на „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 200267101 сумата от 375,00 лева, представляваща разноски по производството пред Районен съд гр. Перник.

ОСЪЖДА ЧСИ Ш.Д., с рег. №***, БУЛСТАТ:*****, и адрес: ***, да заплати на „НД Мениджмънт“ООД, с ЕИК:200267101 и седалище и адрес на управление: ***, сумата 73,80 лева , представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА „НД Мениджмънт“ ООД с ЕИК 2002671011 **ДА ЗАПЛАТИ** на ЧСИ - Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** сумата в размер на 754,50 лева, представляваща разноски по делото ,съобразно уважената част от иска.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____